

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 4 augusti 2004

Nr 683—685

INNEHÅLL

Nr		Sidan
683	Lag om utsläppshandel	1919
684	Lag om ändring av 43 § i miljöskyddslagen	1941
685	Lag om ändring av 1 § i lagen om Energimarknadsverket	1942

Nr 683

L a g

om utsläppshandel

Given i Nådendal den 30 juli 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att främja en kostnadseffektiv och ekonomisk minskning av växthusgasutsläpp.

Genom denna lag genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv (2003/87/EG) om ett system för handel med utsläppsätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, nedan utsläppshandelsdirektivet.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på koldioxidutsläpp från följande verksamheter:

1) energisektorn

a) förbränningsanläggningar med en tillförd effekt på mer än 20 megawatt, med undantag av anläggningar vilkas huvudsakliga syfte är förbränning av farligt avfall och kommunalt avfall,

b) oljeraffinaderier,

c) koksverk,

2) stålindustrin

a) anläggningar för rostning och sintring av metallhaltig malm, inklusive svavelhaltig malm,

b) järn- och stålfabriker, inklusive stränggjutning med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme,

3) mineralindustrin

a) anläggningar för produktion av cementklinker i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dag,

b) anläggningar för produktion av kalk i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dag eller andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dag,

c) anläggningar för produktion av glas och

RP 49/2004
EkUB 14/2004
RSv 113/2004

Europaparlamentets och rådets direktiv: 2003/87/EG; EGT nr L 275, 25.10.2003, s. 32

glasfiber med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dag,

d) anläggningar för tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dygn och en ugnskapacitet som överstiger 4 m³ och med en satsningsdensitet på mer än 300 kg/m³ per ugn,

4) skogsindustrin

a) massafabrik,

b) pappers- och kartongfabriker vilkas kapacitet överstiger 20 ton per dag.

Denna lag tillämpas inte på en anläggning eller en del av en sådan vars huvudsakliga syfte är att undersöka, utveckla eller prova nya produkter eller metoder.

3 §

Sammanräkning av kapaciteten

Om samma verksamhetsutövare bedriver flera olika verksamheter som omfattas av samma underpunkt i 2 § 1 mom. i samma anläggning eller på samma förlägningsplats, räknas verksamheternas kapacitet samman. Huruvida verksamheterna omfattas av tillämpningsområdet för denna lag avgörs utgående från den sammanräknade kapaciteten.

Sammanräknade kapaciteter av sådana verksamheter, som har samma verksamhetsutövare när lagen träder i kraft, hör under utsläppshandelsperioden 2005—2007 till lagens tillämpningsområde till utgången av utsläppshandelsperioden, också om verksamhetsutövaren för en eller flera verksamheter byts. Under de följande utsläppshandelsperioderna hör de sammanräknade kapaciteterna av sådana verksamheter som ingår i förslaget till nationell fördelningsplan för ifrågavarande utsläppshandelsperiod till tillämpningsområdet för lagen till utgången av ifrågavarande period, också om verksamhetsutövaren för en eller flera verksamheter byts. Bestämmelser om verksamhetsutövarnas skyldigheter ingår i 6 §.

4 §

Tillämpningen av lagen på anläggningar som anslutits till ett fjärrvärmenät

Denna lag tillämpas också på koldioxidutsläpp från anläggningar som underskrider den kapacitet som nämns i 2 § 1 mom. 1 punkten underpunkt a, om det huvudsakliga syftet med anläggningen är att producera värme för ett fjärrvärmenät. Dessutom förutsätts att den tillförda effekten i minst en anläggning som anslutits till samma fjärrvärmenät överskrider 20 megawatt och att den producerar värme som huvudsakligen skall levereras till fjärrvärmenätet. En förutsättning för att lagen skall tillämpas är också att Europeiska gemenskapernas kommission godkänner att anläggningarna i fråga inbegrips i systemet för handel med utsläppsrätter.

De anläggningar som avses i 1 mom. inbegrips i förslaget till nationell fördelningsplan som avses i 34 §. Godkännande av kommissionen söks i samband med den anmälan som avses i 36 §.

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *växthusgaser* koldioxid (CO₂), metan (CH₄), kväveoxidul (N₂O), fluorkolväte (HFC-föreningar), perfluorkolväte (PFC-föreningar) och svavelhexafluorid (SF₆),

2) *utsläpp* utsläpp till luften av växthusgaser från en anläggning,

3) *utsläppsrätt* den rätt som avses i utsläppshandelsdirektivet att släppa ut växthusgaser i en mängd som motsvarar ett ton koldioxidekvivalenter under en viss period,

4) *utsläppshandelsperiod* den period för vilken ett förslag till nationell fördelningsplan för utsläppsrätter görs upp i enlighet med 14 §,

5) *anläggning* en fast, teknisk enhet där en eller flera av de verksamheter som anges i 2 § bedrivs, liksom annan därmed direkt förknippad verksamhet, som tekniskt eller funktionellt är knuten till denna och som kan påverka utsläpp och föroreningar,

6) *verksamhetsutövare* en fysisk eller ju-

ridisk person som har faktiskt bestämmande inflytande över verksamheten i en anläggning,

7) *en mängd som motsvarar ett ton koldioxid eller ett ton koldioxidekvivalenter ett ton koldioxid eller en mängd av någon annan växthusgas som har motsvarande potential för global uppvärmning, samt med*

8) *utsläppshandelsmyndighet* Energimarknadsverket.

6 §

Verksamhetsutövarens allmänna skyldigheter

Verksamhetsutövaren skall

1) ansöka om tillstånd för utsläpp av växthusgaser för en anläggning,

2) övervaka sina utsläpp, årligen utarbeta en rapport om sina utsläpp och sörja för att rapporten kontrolleras,

3) årligen till utsläppshandelsmyndigheten överlämna det antal utsläppsrätter som motsvarar de totala utsläppen från anläggningen under föregående kalenderår,

4) till handels- och industriministeriet sända in de uppgifter som behövs för fördelningsplanen för utsläppsrätter och ansöka om utsläppsrätter samt

5) till utsläppshandelsmyndigheten anmäla ändringar i anläggningens verksamhet, ändringar som gäller övervakningen av utsläppen eller byte av verksamhetsutövare.

2 kap.

Tillstånd för utsläpp av växthusgaser

7 §

Behovet av tillstånd

En anläggning skall ha tillstånd för utsläpp av växthusgaser. Tillstånd beviljas av utsläppshandelsmyndigheten. Ett tillstånd beviljas tills vidare eller av särskilda skäl för en viss tid.

Under utsläppshandelsperioden 2005—2007 gäller skyldigheten att ansöka om tillstånd endast koldioxidutsläpp.

För de anläggningar som avses i 4 § skall tillstånd sökas, och tillstånd kan beviljas i enlighet med 8—10 § på det villkoret att

tillståndet gäller förutsatt att Europeiska gemenskapernas kommission godkänner att anläggningarna i fråga omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter. Om kommissionens godkännande inte erhålls, förfaller behandlingen av tillståndsansökan, eller om tillstånd redan har beviljats, tillståndet för utsläpp av växthusgaser.

8 §

Tillståndsansökan

Till ansökan skall fogas med tanke på tillståndsprövningen nödvändiga uppgifter om anläggningen, dess verksamhet och utsläppsskällor samt en plan för övervakningen av utsläppen och för sändandet av rapporter om utsläppen till utsläppshandelsmyndigheten. Dessutom skall till utsläppshandelsmyndigheten innan tillstånd beviljas lämnas in en utredning om att verksamheten får utövas med stöd av miljöskyddslagstiftningen. Närmare bestämmelser om innehållet i tillståndsansökan meddelas genom en förordning av statsrådet.

En tillståndsansökan skall lämnas in till utsläppshandelsmyndigheten minst sex månader innan den planerade verksamheten inleds.

För de anläggningar som är verksamma när denna lag träder i kraft skall tillstånd för utsläpp av växthusgaser sökas inom två månader från det lagen trätt i kraft. Den plan för övervakning av utsläppen som skall bifogas tillståndsansökan kan kompletteras inom fyra månader från det lagen trätt i kraft. Utsläppshandelsmyndigheten skall fatta beslut om tillstånd inom fyra månader från det lagen trätt i kraft eller senast två månader efter det ansökan och kompletteringarna av den har tillställts utsläppshandelsmyndigheten, om den sist nämnda tidpunkten infaller senare.

9 §

Förutsättningar för att tillstånd skall beviljas

Tillstånd för utsläpp av växthusgaser beviljas verksamhetsutövaren för en anläggning eller en del av den, om

1) verksamhetsutövarens planer för övervakning av utsläppen och för sändande av rapporterna om utsläppen till utsläppshandelsmyndigheten är tillräckliga och adekvata, och

2) verksamhetsutövaren får bedriva verksamheten med stöd av miljöskyddslagstiftningen.

Utsläppstillstånd kan beviljas trots att ett beslut om tillstånd enligt miljöskyddslagen (86/2000) inte har vunnit laga kraft.

10 §

Tillståndsbeslut

Ett tillstånd för utsläpp av växthusgaser kan gälla en eller flera anläggningar som samma verksamhetsutövare har på samma förlägningsplats.

Ett tillstånd för utsläpp av växthusgaser kan av särskilda skäl gälla en eller flera anläggningar som innehas av flera verksamhetsutövare på samma förlägningsplats.

Om flera verksamhetsutövare har ansökt om ett utsläppstillstånd gemensamt, svarar de solidariskt för att skyldigheterna enligt tillståndet uppfylls. Verksamhetsutövarna skall när de ansöker om tillstånd ange vem som svarar för kontakten med myndigheterna.

Tillståndet skall innehålla uppgifter om verksamhetsutövaren, utsläppen och deras källor, anläggningens verksamhet samt följande tillståndsvillkor:

1) de krav som gäller övervakning av utsläpp, i vilka fastställs övervakningsmetoder och övervakningsfrekvens, och

2) de krav som gäller sändandet av rapporterna om utsläppen till utsläppshandelsmyndigheten.

11 §

Ändring och justering av ett tillstånd

Verksamhetsutövaren skall på förhand till utsläppshandelsmyndigheten anmäla alla sådana utvidgningar av anläggningen, ändringar av verksamheten eller av övervakningen av utsläppen, vilka kan förutsätta att tillståndet för utsläpp av växthusgaser ändras eller att de tillståndsvillkor som gäller övervakningen av utsläppen justeras.

Till följd av verksamhetsutövarens anmälan kan utsläppshandelsmyndigheten ändra tillståndet eller justera de tillståndsvillkor som gäller övervakning av utsläppen. Utsläppshandelsmyndigheten skall behandla ett ärende som gäller ändring av tillstånd och justering av tillståndsvillkor på samma sätt som en tillståndsansökan.

Förutsätter de riktlinjer för övervakning av utsläppen som Europeiska gemenskapernas kommission har meddelat med stöd av utsläppshandelsdirektivet att tillståndsvillkoren justeras, skall utsläppshandelsmyndigheten uppmana verksamhetsutövaren att för justering av tillståndsvillkoren lägga fram en justerad plan för övervakning av utsläppen. Verksamhetsutövaren skall lämna in en justerad plan inom en tidsfrist som utsläppshandelsmyndigheten ställer.

12 §

Byte av verksamhetsutövare

Den nya verksamhetsutövaren skall till utsläppshandelsmyndigheten anmäla att verksamhetsutövaren har bytts. Utsläppshandelsmyndigheten skall till följd av anmälan justera utsläppstillståndet för växthusgaser inom 30 dagar från den dag då anmälan och nödvändig information har tillställts myndigheten eller från en senare tidpunkt som verksamhetsutövarna har kommit överens om. I tillståndet skall uppgifterna om den nya verksamhetsutövaren antecknas. Den nya verksamhetsutövaren skall svara för de skyldigheter som avses i 6 § och att de tillståndsvillkor som avses i 10 § uppfylls från och med den dag då tillståndet justerades.

Om endast en del av den verksamhet i anläggningen eller anläggningarna som ingår i tillståndet för utsläpp av växthusgaser övergår på den nya verksamhetsutövaren, skall de bestämmelser som gäller beviljande och ändring av tillståndet följas, med undantag av den tidsfrist för ansökan om tillstånd som anges i 8 § 2 mom. Utsläppshandelsmyndigheten skall till följd av anmälan fatta beslut om beviljande och ändring av ett tillstånd inom 30 dagar från det anmälan och nödvändig information och nödvändiga planer har tillställts myndigheten eller från en

senare tidpunkt som verksamhetsutövarna har kommit överens om. Den nya verksamhetsutövaren svarar i fråga om en anläggning som denne har bestämmande inflytande över för de skyldigheter som avses i 6 § och uppfyllandet av de tillståndsvillkor som avses i 10 § från och med den dag då tillstånd för utsläpp av växthusgaser beviljades.

13 §

Återkallande av ett tillstånd

Verksamhetsutövaren skall till utsläppshandelsmyndigheten anmäla om bestående urdrifttagning av en anläggning och om att ett tillstånd som gäller anläggningens verksamhet har förfallit på grund av 57 § i miljöskyddslagen eller att ett tillstånd har återkallats på grund av 59 § i miljöskyddslagen.

Utsläppshandelsmyndigheten skall återkalla ett tillstånd för utsläpp av växthusgaser, om

- 1) det tillstånd som gäller anläggningens verksamhet har förfallit på grund av 57 § i miljöskyddslagen eller tillståndet har återkallats på grund av 59 § i miljöskyddslagen,
- 2) anläggningen permanent har tagits ur drift, eller
- 3) tillståndshavaren meddelar att verksamheten inte inleds.

Utsläppshandelsmyndigheten kan återkalla ett tillstånd för utsläpp av växthusgaser, om

- 1) tillståndshavaren väsentligt har brutit mot sina skyldigheter som gäller årligt överlämnande av utsläppsrätter eller övervakning, anmälan och kontroll av utsläpp, och inte trots utsläppshandelsmyndighetens uppmaning fullgjort sina skyldigheter, eller
- 2) tillståndshavaren trots uppmaning från utsläppshandelsmyndigheten inte har anmält en utvidgning av anläggningen eller ändringar i verksamheten eller ändringar som gäller övervakningen av utsläpp, vilka kan förutsätta att utsläppstillståndet ändras eller tillståndsvillkoren justeras.

Ett ärende som gäller återkallande av tillstånd för utsläpp av växthusgaser kan inledas av verksamhetsutövaren eller utsläppshandelsmyndigheten.

3 kap.

Förslag till nationell fördelningsplan och fördelningskriterierna för utsläppsrätterna

14 §

Förslaget till nationell fördelningsplan

Ett förslag till nationell fördelningsplan görs upp över det totala antal utsläppsrätter som skall beviljas för de verksamheter som hör till tillämpningsområdet för denna lag och över hur utsläppsrätterna avses bli fördelade på varje anläggnings verksamhetsutövare.

Fördelningsplanen görs upp per utsläppshandelsperiod. Den första utsläppshandelsperioden börjar den 1 januari 2005 och går ut den 31 december 2007. Den andra utsläppshandelsperioden börjar den 1 januari 2008 och går ut den 31 december 2012. Därefter görs en nationell fördelningsplan upp för varje därpå följande femårsperiod.

15 §

Fördelningsmetoden för utsläppshandelsperioden 2005—2007

För utsläppshandelsperioden 2005—2007 delas utsläppsrätterna gratis ut till verksamhetsutövarna.

16 §

Det totala antalet utsläppsrätter

Det totala antalet utsläppsrätter skall under utsläppshandelsperioden 2008—2012 motsvara skyldigheterna att begränsa utsläppen enligt rådets beslut 2002/358/EG om godkännande på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta, nedan beslutet om bördefördelning, och Kyotoprotokollet (lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Kyotoprotokollet till Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändring 383/2002). När det totala antalet fastslås beaktas de vägledande växthusgasutsläpp som grundar sig på

den nationella energi- och klimatstrategin och som förorsakas av både de källor som hör till och de som inte hör till tillämpningsområdet för lagen.

Under utsläppshandelsperioden 2005—2007 skall det totala antalet utsläppsrätter vara konsekvent i förhållande till de åtgärder genom vilka skyldigheten att begränsa utsläppen enligt beslutet om bördefördelning och Kyotoprotokollet eftersträvas.

17 §

Indelandet av anläggningarna i undergrupper

För förslaget till nationell fördelningsplan indelas anläggningar, som bedriver sådana verksamheter som avses i 2—4 §, i undergrupper enligt verksamhetens art eller den produkt som produceras. Anläggningar som hör till samma undergrupp tilldelas utsläppsrätter enligt samma kriterier.

En anläggnings utsläppsrätter beräknas särskilt för delarna i anläggningen eller dess produktion och anläggningens totala utsläppsrätter erhålls av summan av de särskilt beräknade utsläppsrätterna. Indelas en anläggning eller dess produktion i flera undergrupper som avses i 18 §, beräknas utsläppsrätterna särskilt för varje del av anläggningen eller dess produktion enligt fördelningskriterierna för den undergrupp de hör till.

18 §

Undergrupperna i förslaget till nationell fördelningsplan

För förslaget till nationell fördelningsplan delas anläggningarna eller deras delar in i följande undergrupper:

A1) industriella processer med råvarurelaterade utsläpp,

A2) industriella processer med bränslerelaterade utsläpp i eller nära förbundna med processen,

B1) anläggningar som drivs med bränslen och som producerar värme eller ånga för industrins produktionsprocesser,

B2) anläggningar som drivs med bränslen och som producerar värme eller ånga för industrins produktionsprocesser och värme eller ånga för elproduktion på samma produktionsställe (*industrins kombianläggningar*). Till undergruppen hör också gasturbiner och andra motsvarande energiproduktionsanläggningar i samband med industrianläggningar,

C1) anläggningar som drivs med bränslen och som producerar värme eller ånga (*fjärrvärme*) för leverans till ett värmedistributionsnät utanför produktionsstället och vidare för slutlig förbrukning,

C2) anläggningar som drivs med bränslen och som producerar värme eller ånga för elproduktion på produktionsstället (*el från kombinerad produktion*) och värme för leverans huvudsakligen till ett värmedistributionsnät utanför produktionsstället och vidare för slutlig förbrukning (*kombianläggningar*). Till undergruppen hör också gasturbiner som producerar fjärrvärme och el samt motsvarande energiproduktionsanläggningar,

D) förbränningsanläggningar som levererar ånga till en ångturbin på samma produktionsställe vilken huvudsakligen har byggts för elproduktion (*kondenskraftverk*) samt den andel som skall räknas som kondenskraft i kombianläggningar,

E) elproducerande topp- och reservkraftverk och andra anläggningar som sporadiskt producerar små mängder el. Dessutom skall i undergruppen ingå kompressorstationer i naturgasnätet. Konventionella kondenskraftverk, som ursprungligen har byggts för annat ändamål än som reservkraftverk och som senare har överförts eller behållits som anläggning av reservkraftverkstyp skall dock hör till undergrupp D.

19 §

Definitioner som gäller förslaget till nationell fördelningsplan

I förslaget till nationell fördelningsplan avses med:

1) *koefficienten för specifika utsläpp* relationstalet mellan koldioxidutsläppen från de fossila bränslen och torv eller råvaror som en

anläggning, panna eller motsvarande förbränningsanläggningsenhet använder under ett år och dessa bränslens värmeinhåll; koefficienten för specifika utsläpp från massa- och pappersindustrins anläggningar eller pannor utgörs av relationstalet mellan koldioxidutsläppen från de fossila bränslen och den torv dessa använder under ett år och summan av dessa bränslens värmeinhåll; i undergrupperna A1 och A2 är koefficienten för de specifika utsläppen relationstalet mellan koldioxidutsläppen från de råvaror och bränslen anläggningens delprocesser använder under ett år och det totala antalet produkter dessa delprocesser producerar under ett år. Om man inte kan skilja åt delprocessernas produktmängder, används den totala produktmängd anläggningen producerar,

2) *graddagstalet* den årliga skillnaden mellan utomhus- och inomhustemperaturen, vilken erhålls genom att skillnaden mellan den hypotetiska inomhustemperaturen (+17 °C) för varje dygn under året i fråga och utomhustemperaturen för varje dygn under året i fråga räknas ihop, om dygnets medeltemperatur är under 12 °C på hösten och under 10 °C på våren; som graddagstal för en anläggning används det graddagstal som Meteorologiska institutet har fastställt för det storområde där anläggningen i fråga är belägen,

3) *en anläggnings produktionskapacitet* den produktionsmängd inom den industriella produktionen som en anläggning kunde producera under ett år om den var i drift med en effekt på 100 procent 24 timmar i dygnet under 365 dagar. Om produktionskapaciteten har stigit eller sjunkit under eller efter granskningsperioden, beräknas den genomsnittliga årskapaciteten genom att månadskapaciteterna räknas samman. Om verksamhetsutövaren kan påvisa att dennes kapacitet bättre kan definieras och beräknas på basis av regler som är allmänt i användning i branschen än med definitionen ovan, kan denna kapacitetsdefinition användas när utsläppsrätterna beräknas,

4) *koefficienten för kapacitetsutnyttjande* relationstalet mellan anläggningens årsproduktion och produktionskapacitet.

När koldioxidutsläppen vid förbränningen av bränslen beräknas, används som koeffi-

cienter för specifika utsläpp och oxidationskoefficienter för bränslena i första hand de koefficienter som fastställts nationellt och används av Statistikcentralen och i andra hand de koefficienter som klimatpanelen på regeringsnivå IPCC har fastställt. Om en verksamhetsutövare på basis av de riktlinjer som kommissionen gett för övervakning och rapportering av utsläpp av växthusgaser (K(2004) 130 slutlig) kan visa att det är motiverat att använda koefficienter som avviker från dem som har fastställts i IPCC:s riktlinjer, kan dessa koefficienter användas vid beräkningen av utsläppsrätterna för ifrågavarande verksamhetsutövares anläggning.

20 §

Fördelningskriterierna för undergrupperna A1 och A2 för utsläppshandelsperioden 2005—2007

De utsläppsrätter som skall beviljas anläggningarna i undergrupperna A1 och A2 för utsläppshandelsperioden 2005—2007 beräknas genom att koefficienten för den industriella processens genomsnittliga specifika utsläpp multipliceras med koefficienten för den industriella processens genomsnittliga kapacitetsutnyttjande och genom att summan av anläggningens genomsnittliga produktionskapacitet under åren 2005—2007 multipliceras med denna produkt. Ett oljeraffineris utsläppsrätter beräknas i enlighet med bestämmelserna i 21 §.

Koefficienten för det genomsnittliga kapacitetsutnyttjandet beräknas på fem årsiakttagelser åren 1998—2002 så att den största och minsta koefficienten lämnas obeaktad och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre koefficienterna.

Den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp beräknas på fem årsiakttagelser åren 1998—2002 på så sätt att den största och minsta koefficienten inte beaktas och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre koefficienterna.

Den genomsnittliga produktionskapaciteten åren 2005—2007 grundar sig på verksamhetsutövarens uppskattning. En ändring av produktionskapaciteten åren 2005—2007

bör grunda sig på beslut som verksamhetsutövaren har fattat och som är bindande med tanke på realiserandet av ett projekt.

21 §

Fördelningskriterierna för olje- raffinaderierna för utsläppshandelsperioden 2005—2007

De utsläppsrätter som skall beviljas för oljeraffinering för utsläppshandelsperioden 2005—2007 beräknas genom att den genomsnittliga bränsleförbrukningen multipliceras med den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp och produkten multipliceras med tre. Till detta antal utsläppsrätter fogas den väteproduktionsmängd som verksamhetsutövaren har uppskattat för åren 2005—2007 i ton multiplicerad med 5,6. Till det tal som erhålls på detta sätt skall fogas den mängd koldioxidutsläpp som förorsakas av ökad bränsleproduktion i raffinaderiet och är en följd av ändringar i slutprodukten struktur åren 2005—2007.

Den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp beräknas på fem årsiakttagelser åren 1998—2002 så att den största och minsta koefficienten lämnas obeaktad och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre koefficienterna.

En förbränningsanläggnings genomsnittliga bränsleförbrukning beräknas på fem årsiakttagelser åren 1998—2002 så att det bränsle som använts vid väteproduktion under motsvarande tid dras av från årsförbrukningen och av de erhållna talen lämnas den största och minsta iakttagelsen obeaktad och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre iakttagelserna.

Mängderna koldioxidutsläpp av väteproduktionen och de som förorsakas av den ökade bränsleförbrukningen som sammanhänger med raffinaderiförändringen under åren 2005—2007 grundar sig på verksamhetsutövarens uppskattning. En ändring av anläggningens verksamhet åren 2005—2007 bör grunda sig på beslut som verksamhetsutövaren har fattat och som är bindande med tanke på realiserandet av ett projekt.

22 §

Fördelningskriterierna för undergrupperna B1 och B2 för utsläppshandelsperioden 2005—2007

De utsläppsrätter som skall beviljas anläggningarna i undergrupperna B1 och B2 för utsläppshandelsperioden 2005—2007 och som motsvarar ett år beräknas genom att den genomsnittliga bränsleförbrukningen multipliceras med den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp. Utsläppsrätterna för massa- och pappersindustrins, metalltillverkningens samt den kemiska industrins anläggningar i undergrupperna B1 och B2 beräknas genom att ovan erhållna produkt multipliceras med den kända relationen mellan kapaciteterna den 1 januari 2005 och den 30 juni 2000 i en industriell process som är nära anknuten till anläggningens energiproduktion.

Den genomsnittliga bränsleförbrukningen i en förbränningsanläggning beräknas på fem årsiakttagelser åren 1998—2002 så att den största och minsta iakttagelsen lämnas obeaktad och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de tre resterande iakttagelserna. I fråga om massa- och pappersindustrin beräknas bränsleförbrukningen endast i fråga om fossila bränslen och torv.

Från den årliga bränsleförbrukningen i en anläggning som hör till undergrupp B2 minskas det kalkylerade bränslebehovet för den kondensel som anläggningen producerar och härvid används värdet 0,4 som verkningsgrad. I fråga om produktionen av kondensel beräknas utsläppsrätterna i enlighet med fördelningskriterierna för undergrupp D. Utsläppsrätterna för produktionen av kondensel i sådana anläggningar i massa- och pappersindustrin samt oljeraffineringen som hör till undergrupp B2 beräknas i enlighet med fördelningskriterierna för undergrupp B2 och det kalkylerade bränslebehovet för kondenselen minskas inte från årsiakttagelserna av bränsleförbrukningen.

Den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp beräknas på fem årsiakttagelser åren 1998—2002 på så sätt att den största och minsta koefficienten inte beaktas och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre koefficienterna.

Om i genomsnitt över 20 procent av värmeproduktionen i en anläggning i undergrupp B1 eller B2 åren 1998—2002 har varit produktion av fjärrvärme, görs vid beräkningen av utsläppsrätterna för fjärrvärmen och motsvarande el från kombinerad produktion en sådan temperaturkorrigering som avses i 23 § 1 mom. 2 punkten samt används dessutom den koefficient som fastställs i 23 § 1 mom. 4 punkten.

Om en ny betydande förbränningsanläggning har uppförts efter 1998 på anläggningsplatsen för en anläggning som hör till undergrupp B1 eller B2 och denna nya anläggning har ersatt över hälften av de övriga förbränningsanläggningarnas sammanräknade produktion på anläggningsplatsen, och de ersatta förbränningsanläggningarna eller största delen av dem kvarstår i drift t.ex. som reserv- eller spetslastanläggningar, beräknas varje anläggnings utsläppsrätter separat så att som beräkningsperiod används anläggningarnas längsta möjliga gemensamma period och i övrigt beräknas utsläppsrätterna i enlighet med 1—5 mom.

23 §

Fördelningskriterierna för undergrupperna C1 och C2 för utsläppshandelsperioden 2005—2007

De utsläppsrätter som skall beviljas för anläggningar i undergrupperna C1 och C2 för utsläppshandelsperioden 2005—2007 och som motsvarar ett år beräknas så att

1) från den årliga bränsleförbrukningen i en anläggning i undergrupp C2 dras det kalkylerade bränslebehovet för den kondensel som anläggningen har producerat och härvid används värdet 0,4 som verkningsgrad och som bränsleuppdelning i fråga om kondenselen anläggningens bränsleuppdelning under året i fråga,

2) anläggningens årliga bränsleförbrukning korrigeras så att den motsvarar utomhustemperaturen på lång sikt genom att ifrågasättande bränsleförbrukningar multipliceras med en koefficient som erhålls när talet 0,65 multipliceras med kvoten mellan det genomsnittliga graddagstalet åren 1971—2000 på förlägningsplatsens storområde och det fak-

tiska årliga graddagstalet under den utsläppsgrundande perioden 1998—2002 och det tal som erhålls på detta sätt ökas med 0,35. I fråga om en anläggning som hör till undergrupp C2 görs temperaturkorrigeringen på bränsleförbrukningar, från vilka den bränsleförbrukning som nämns i punkt 1 har dragits av,

3) den genomsnittliga bränsleförbrukningen som har beräknats på ovan fastställt sätt multipliceras med koefficienten för genomsnittliga specifika utsläpp,

4) det tal som beräknats ovan multipliceras med summan av de beställda effekterna i de värmeavtal som före utgången av år 2002 ingåtts mellan å ena sidan anläggningen eller eventuellt andra anläggningar som är kopplade till samma fjärrvärmenät och hör till samma verksamhetsutövare och å andra sidan fjärrvärmekunderna, och det erhållna talet divideras med summan av de abonnerade effekterna i de värmeavtal som ingåtts före utgången av 1997,

5) till det antal utsläppsrätter som erhållits på detta sätt fogas det antal utsläppsrätter som avses i punkt 1 och som beräknats i enlighet med fördelningskriterierna för undergrupp D.

En förbränningsanläggningens genomsnittliga bränsleförbrukning beräknas på fem års iakttagelser åren 1998—2002, vilka har korrigerats med ett avdrag enligt 1 mom. 1 punkten samt temperaturkorrigerats på det sätt som fastställs i 1 mom. 2 punkten, på så sätt att den största och den minsta iakttagelsen lämnas obeaktade och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre iakttagelserna.

Den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp beräknas på fem års iakttagelser åren 1998—2002, vilka har korrigerats med ett avdrag enligt 1 mom. 1 punkten på så sätt att den största och den minsta iakttagelsen inte beaktas och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre iakttagelserna.

24 §

Behandlingen av fjärrvärmelanläggningar som en helhet

Utsläppsrätterna för anläggningar som pro-

ducerar fjärrvärme till samma fjärrvärmenät och hör till undergrupp C1 och C2 beräknas så att

1) dessa anläggningar behandlas som en helhet genom att deras bränsleförbrukning och koldioxidutsläpp vid produktionen av fjärrvärme räknas samman för varje år av den utsläppsgrundande perioden,

2) för den på detta sätt behandlade helheten fastställs utsläppsrätter i enlighet med 23 § och de utsläppsrätter som erhålls på detta sätt inriktas på enskilda anläggningar i relation till hur mycket koldioxidutsläpp dessa har haft under de gemensamma verksamhetsåren efter år 1998.

När utsläppsrätter i enlighet med 1 mom. fördelas på sådana anläggningar som producerar fjärrvärme till olika fjärrvärmenät, beräknas den koefficient som avses i 23 § 1 mom. 4 punkten och som beskriver utvecklingen i fråga om de abonnerade effekterna i värmeavtalen som gäller varje fjärrvärmenät utgående från de abonnerade effekterna i värmeavtalen för slutkunderna i nätet.

25 §

Fördelningskriterierna för undergrupperna D och E för utsläppshandelsperioden 2005—2007

De utsläppsrätter som skall beviljas anläggningarna i undergrupp D för utsläppshandelsperioden 2005—2007 och som motsvarar ett år beräknas genom att den genomsnittliga årliga bränsleförbrukningen åren 2000—2003 multipliceras med koefficienten för de genomsnittliga specifika utsläppen under åren 2000—2003. Bränsleförbrukningen och koefficienten för de specifika utsläppen beräknas som ett aritmetiskt medelvärde av åren 2000—2003.

De utsläppsrätter som skall beviljas anläggningarna i undergrupp E för utsläppshandelsperioden 2005—2007 vilka motsvarar ett år beräknas genom att den genomsnittliga årliga bränsleförbrukningen åren 1998—2002 multipliceras med koefficienten för de genomsnittliga specifika utsläppen under åren 1998—2002. Bränsleförbrukningen och koef-

ficienten för de specifika utsläppen beräknas som ett aritmetiskt medelvärde av åren 1998—2002.

26 §

Anläggningar som blivit klara år 1998 eller senare

De utsläppsrätter som motsvarar ett år och som skall beviljas för utsläppshandelsperioden 2005—2007 för anläggningar eller delar av dem som blivit klara år 1998 eller senare beräknas enligt följande:

1) för anläggningar som har blivit klara år 1998 och som vid utgången av år 2002 hade fyra hela driftår bakom sig beviljas utsläppsrätter enligt fördelningskriterierna för ifrågasvarande undergrupp så att de största och minsta årsvärdena av den verkliga bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen i anläggningarna dras av vid beräkningen och så att som medelvärde för bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen i beräkningsformeln används ett aritmetiskt medelvärde av de två resterande åren,

2) för anläggningar som har blivit klara år 1999 och som vid utgången av år 2002 hade tre hela driftår bakom sig beviljas utsläppsrätter enligt fördelningskriterierna för ifrågasvarande undergrupp, och härvid inkluderas värdena för år 2003, så att de största och minsta årsvärdena av den verkliga bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen i anläggningarna dras av vid beräkningen. I beräkningsformeln används som medelvärde för bränsleförbrukning och de specifika utsläppen det aritmetiska medelvärdet för de resterande två åren,

3) anläggningar som har blivit klara år 2000 och som vid utgången av år 2002 hade två hela driftår bakom sig, tilldelas utsläppsrätter enligt fördelningskriterierna för ifrågasvarande undergrupp och härvid medtas värdena för år 2003 och på dessa tre år beräknas ett aritmetiskt medelvärde,

4) för anläggningar som har blivit klara år 2001 och som vid utgången av år 2002 hade ett helt driftår bakom sig, beviljas utsläppsrätter enligt fördelningskriterierna för ifrågasvarande undergrupp och härvid medtas vär-

dena av bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen år 2003 och i beräkningsformeln används det aritmetiska medelvärde av åren 2002 och 2003 som medelvärden för bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen,

5) för anläggningar som har blivit klara år 2002 och som vid utgången av år 2003 hade ett helt driftår bakom sig, beviljas utsläppsrätter enligt fördelningskriterierna för ifrågasvarande undergrupp och härvid medtas de uppskattningar som verksamhetsutövaren ger om bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen år 2004 och genom att i beräkningsformeln använda de aritmetiska medelvärdena av åren 2003 och 2004 som medelvärden för bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen,

6) för anläggningar som har blivit klara år 2003 och som vid utgången av maj 2004 har ett helt driftår bakom sig beviljas utsläppsrätter enligt fördelningskriterierna för ifrågasvarande undergrupp och genom att i beräkningsformeln som jämförelseperiod för bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen används de 12 månader som följer efter att anläggningen blivit klar samt verksamhetsutövarens uppskattningar av den 12 månaders period som följer på denna 12 månaders period och genom att ett aritmetiskt medelvärde för bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen beräknas på dessa.

7) för anläggningar som blivit klara mellan utgången av maj 2003 och den tidpunkt då statsrådet i enlighet med 34 § beslutar om ett förslag till nationell fördelningsplan, beviljas utsläppsrätter enligt fördelningskriterierna för ifrågasvarande undergrupp genom att i beräkningsschemat använda verksamhetsutövarens uppskattningar av bränslemängderna och koefficienterna för specifika utsläpp för den 12 månaders period efter det att anläggningen blivit klar eller genom att använda de värden som används för nya deltagare. Av dessa skall det alternativ väljas som enligt beräkningskriterierna ger minst utsläppsrätter.

De utsläppsrätter som skall beviljas för anläggningar i undergrupp D, vilka har blivit klara år 2000 eller senare, beräknas med hjälp av det aritmetiska medelvärde av bränsleförbrukningen och koefficienten för specifika utsläpp under en tidsperiod enligt 1 mom.

3—7 punkten används. För de anläggningar som hör till undergrupp E och som har blivit färdiga år 1998 eller därefter används det aritmetiska medelvärde av bränsleförbrukningen och koefficienten för specifika utsläpp under en period enligt 1 mom. 1—7 punkten.

För en anläggning som har blivit färdig år 2000 eller senare och som hör till undergrupp A1 eller A2 och där den stegvisa stegringen av dess relativa drifttid leder till att anläggningens utsläppsrätter uppgår till högst 90 procent av vad dess utsläpp var år 2003, om de beräkningskriterier som avses i 20 § används eller om en sådan anläggnings kapacitetsutnyttjande även bara under ett enda år under den utsläppsgrundande perioden har varit lägre än 65 procent, beräknas utsläppsrätterna enligt de fördelningskriterier som avses i 28 § och som gäller nya deltagare.

27 §

Reservering för nya deltagare

I förslaget till nationell fördelningsplan reserveras en del av utsläppsrätterna för utsläppshandelsperioden 2005—2007 för sådana anläggningar och ändringar av anläggningar som avses i 2 mom. (*ny deltagare*), som inte ingår i det förslag till nationell fördelningsplan som avses i 34 § och som tas i kommersiellt bruk innan utsläppshandelsperioden har gått ut.

Av den andel som skall reserveras för nya deltagare beviljas utsläppsrätter

1) för en anläggning som byggs på ett nytt eller befintligt anläggningsområde och som hör till tillämpningsområdet för lagen enligt 2 eller 3 §,

2) för en anläggning som börjar omfattas av lagens tillämpningsområde som en följd av att den tillförda effekten i en förbränningsanläggning som skall byggas på anläggningsplatsen sammanräknad med den tillförda effekten hos de anläggningar som redan finns på anläggningsplatsen överstiger 20 megawatt, eller om anläggningsplatsens sammanräknade kapacitet annars överskrider de kapacitetsgränser som avses i 2 §,

3) för en anläggning som kopplas till ett fjärrvärmenät, där åtminstone en av de förbränningsanläggningar som är kopplade till

nätet har en tillförd effekt som överstiger 20 megawatt,

4) för en befintlig anläggning med en tillförd effekt på högst 20 megawatt, som är en del av ett värmedistributionsnät som betjänar samhällen och till vilket en ny anläggning med en tillförd effekt på över 20 megawatt ansluts,

5) för en ändring av en förbränningsanläggning, som ökar anläggningens tillförda effekt med 20 megawatt eller minst 10 procent,

6) för en ändring av en anläggning eller process i undergrupp A1 eller A2, vilken ökar anläggningens eller processens produktionskapacitet så att ändringen är minst 10 procent eller större än de gränser som i bilagan till utsläppshandelsdirektivet nämns för de anläggningar som omfattas av direktivet; för massatillverkning används gränsen för papperstillverkning på 20 ton per dag samt

7) för en anläggning som fanns innan denna lag trädde i kraft och vars utsläpp oundvikligen ökar med över 10 procent som en följd av kraven i Europeiska gemenskapens lagstiftning och i vilken investeringar görs till följd av dessa krav.

För en ändring av en anläggning eller process, vilken avses i 2 mom. 5 och 6 punkten, beviljas utsläppsrätter för den ändrade delen av anläggningen eller processen och för de delar av anläggningen eller processen, som ändringarna påverkar.

Som en följd av att en anläggnings tillstånd för utsläpp av växthusgaser har återkallats, överförs de av anläggningens utsläppsrätter som inte har registrerats på dess konto i det nationella registret till den andel som har reserverats för nya deltagare. Om den andel som har reserverats för nya deltagare för utsläppshandelsperioden 2005—2007 inte räcker till för alla de nya deltagare som avses ovan, skall de nya deltagarna skaffa sig utsläppsrätter av verksamhetsutövarna i andra anläggningar eller på marknaden. För de nya deltagare som i enlighet med 40 § har ansökt om men ännu inte beviljats utsläppsrätter skall de utsläppsrätter som beviljas anpassas till det resterande antalet utsläppsrätter så att en lika stor procentandel dras av från samtligas antal utsläppsrätter som har beräknats enligt 28 §.

28 §

Fördelningskriterierna för nya deltagare för utsläppshandelsperioden 2005—2007

De utsläppsrätter som skall beviljas en ny deltagare för utsläppshandelsperioden 2005—2007 och som motsvarar ett år beräknas som en produkt av anläggningens tillförda effekt, den årliga utnyttjningstiden för topp-effekt för den anläggningstyp som avses i 2 mom. och koefficienten för specifika utsläpp vid förbränningen av det bränsle som används som jämförelsebränsle. Utsläppsrätter beviljas för den resterande utsläppshandelsperioden från ingången av den månad som följer på den då anläggningen eller ändringen av anläggningen togs i kommersiellt bruk.

Som årliga utnyttjningstider för toppeffekt för nya deltagare används följande värden:

1) produktion av baslast för fjärrvärme och till den anknuten el: 6 000 timmar per år,

2) processindustrins (massa- och pappers-, oljeraffinerings-, kemi-, byggnadsmaterialindustri och metalltillverkning) produktion och därmed sammanhängande värme- eller ångproduktion: en drifttid som motsvarar 100 procentigt kapacitetsutnyttjande i motsvarande verksamhet åren 1998—2002,

3) värme- eller ångproduktion inom övrig industri: den genomsnittliga utnyttjningstiden för toppeffekt för motsvarande verksamhet åren 1998—2002,

4) kondenskraftverk: 6 000 timmar per år samt

5) gasturbiner för topplast, reservpanna för fjärrvärme eller värme eller ånga inom industrin eller en annan motsvarande sporadiskt driven anläggning: 500 timmar per år.

När antalet utsläppsrätter beräknas, används följande koefficienter för specifika utsläpp:

1) om anläggningen är planerad för förbränning av ett flytande eller gasformigt bränsle, används 56,0 g CO₂/MJ som koefficient för specifika utsläpp,

2) om anläggningen är planerad huvudsakligen för förbränning av ett fast bränsle, används 74,2 g CO₂/MJ som koefficient för specifika utsläpp, vilket motsvarar ett blandbränsle, som innehåller 70 procent torv och 30 procent trä, eller

3) om en ny anläggning hör till undergrupp A1 eller A2, används den lägsta verkliga årliga koefficienten för specifika utsläpp åren 1998—2002 för motsvarande funktion i undergruppen.

Utsläppsrätterna för en ändring av en anläggning eller process, vilken avses i 27 § 2 mom. 6 punkten beräknas i enlighet med samma fördelningskriterier som för en befintlig anläggning.

29 §

Jämkning av antalet utsläppsrätter

Utsläppsrätterna kan jämkas, om beräkningsformlerna för utsläppsrätterna för enskilda anläggningar till följd av låg relativ drifttid som beror på ibruktagningsfasen, ett maskinhaveri, en brand eller ett annat skäl som har försvårat produktionen i anläggningen leder till en uppenbar oskälighet jämfört med konkurrerande verksamhetsutövare som hör till samma undergrupp. Verksamhetsutövaren skall vid ansökan om utsläppsrätter presentera motiveringar till den jämkning denne önskar.

30 §

Anpassning av antalet utsläppsrätter till det totala antalet.

Om det totala antalet utsläppsrätter per anläggning beräknat enligt fördelningskriterierna i 20—26 § och efter jämkning enligt 29 § och utan det antal som skall avsättas för nya deltagare är större eller mindre än det totala antalet utsläppsrätter, som bestäms i förslaget till nationell fördelningsplan och beslutet om beviljande av utsläppsrätter, anpassas utsläppsrätterna per anläggning till det godkända totala antalet på så sätt att

1) från det godkända totala antalet dras det antal utsläppsrätter av som skall avsättas för nya deltagare och det härvid erhållna resultatet divideras med summan av de utsläppsrätter som skall beräknas utgående från 20—26 och 29 §, och

2) de utsläppsrätter som ursprungligen erhållits per anläggning multipliceras med det relationstal som erhålls på detta sätt.

Om det relationstal som avses i 1 mom. 2 punkten är mindre än ett, multipliceras de

utsläppsrätter som i enlighet med fördelningskriterierna i 28 § beräknats för nya deltagare med detta relationstal.

31 §

Force majeure

Statsrådet kan till följd av force majeure på ansökan av en verksamhetsutövare under utsläppshandelsperioden 2005—2007 bevilja anläggningarna utsläppsrätter utöver de utsläppsrätter som de har beviljats i det beslut som avses i 37 § (*extra utsläppsrätt*). Som force majeure anses en situation eller en händelse som står utanför verksamhetsutövarens påverkningssmöggheter och som denne rimligtvis inte har kunnat bereda sig på och som förorsakar en väsentlig ökning av koldioxidutsläppen från anläggningen. Bestämmelser om ansökans innehåll meddelas genom förordning av statsrådet.

Statsrådet beslutar om en nationell framställning till Europeiska gemenskapernas kommission om att extra utsläppsrätter skall beviljas. Statsrådet beslutar om extra utsläppsrätter så snart Europeiska gemenskapens kommission har godkänt att extra utsläppsrätter beviljas. Av beslutet skall framgå hur utsläppshandelsmyndigheten bokför de extra utsläppsrätterna på verksamhetsutövaren i det nationella registret. De extra utsläppsrätterna är inte överförbara.

Beslutet skall ges verksamhetsutövaren för kännedom samt tillställas utsläppshandelsmyndigheten.

4 kap.

Beslutet om förslaget till nationell fördelningsplan och beviljandet av utsläppsrätter

32 §

Beredningen av ett förslag till nationell fördelningsplan

Handels- och industriministeriet bereder förslaget till nationell fördelningsplan i samarbete med övriga relevanta ministerier.

Ministeriet skall vid beredningen av förslaget till fördelningsplan bereda verksamhetsutövarna samt myndigheterna och övriga parter, vilkas verksamhet eller intresse sär-

skilt berörs av förslaget, en möjlighet att avge utlåtande om det. När förslaget bereds skall om ärendet dessutom informeras på så sätt att allmänheten ges en möjlighet att föra fram sina åsikter. Vid hörandet och framförandet av åsikter är det möjligt att yttra sig om de frågor som avses i 35 § 1—5 och 7 punkten samt om inbegripandet av anläggningarna i förslaget till fördelningsplan.

33 §

Uppgifter som skall tillställas ministeriet och ansökan om utsläppsrätter

Verksamhetsutövaren skall för förslaget till nationell fördelningsplan tillställa handels- och industriministeriet uppgifter om anläggningen, dess verksamhet och källor till koldioxidutsläpp samt om användningen av anläggningen och om dess utsläpp. Närmare bestämmelser om uppgifterna och ansökan meddelas genom förordning av statsrådet. Uppgifterna skall för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och de följande utsläppshandelsperioderna ges in senast 21 månader innan ifrågavarande utsläppshandelsperiod börjar.

Verksamhetsutövaren skall ansöka om utsläppsrätter genom en ansökan som ställs till statsrådet. Verksamhetsutövare som i enlighet med 10 § 2 mom. gemensamt har ansökt om utsläppstillstånd skall ansöka gemensamt om utsläppsrätter.

I ansökan skall anges de uppgifter som avses i 1 mom. samt uppgift om till vilka delar de har ändrats eller justerats. I ansökan anges inte det antal utsläppsrätter ansökan gäller. En verksamhetsutövare kan för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och de följande utsläppshandelsperioderna ansöka om utsläppsrätter under den tidsfrist som avses i 1 mom. och i samband med ansökan sända de uppgifter som avses i 1 mom.

Ansökan skall för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och de följande utsläppshandelsperioderna ges in senast 15 månader innan utsläppshandelsperioden inleds. De uppgifter som ändrats sedan ansökan lämnats in skall verksamhetsutövaren meddela senast 15 månader innan utsläppshandelsperioden inleds. För utsläppshandelsperioden 2005—2007

skall ansökan sändas in inom två månader från den tidpunkt då denna lag träder i kraft.

34 §

Statsrådets beslut om ett förslag till nationell fördelningsplan

Statsrådet beslutar om ett förslag till nationell fördelningsplan.

Beslutet om ett förslag till nationell fördelningsplan för utsläppshandelsperioden 2005—2007 fattas omedelbart sedan denna lag har trätt i kraft. Beslutet om ett förslag till nationell fördelningsplan fattas för de följande utsläppshandelsperioderna minst 18 månader innan utsläppshandelsperioderna inleds.

35 §

Innehållet i förslaget till nationell fördelningsplan

Av statsrådets beslut skall framgå

- 1) det totala antalet utsläppsrätter jämte motiveringar,
- 2) metoden för fördelning av utsläppsrätter,
- 3) fördelningskriterierna för utsläppsrätter jämte motiveringar,
- 4) antalet utsläppsrätter som skall reserveras för nya deltagare,
- 5) fördelningskriterierna för de utsläppsrätter som skall fördelas på nya deltagare jämte motiveringar,
- 6) en förteckning över anläggningarna och de utsläppsrätter som avses bli beviljade var och en av dem jämte motiveringarna,
- 7) vilken del av det totala antalet utsläppsrätter som årligen bokförs på det konto för verksamhetsutövarnas respektive anläggning som finns i det nationella registret,
- 8) hur de åsikter och yttranden som framfördes när förslaget bereddes har beaktats.

36 §

Offentliggörande av och anmälan om förslaget till nationell fördelningsplan

Handels- och industriministeriet anmäler förslaget till nationell fördelningsplan till

ifrågavarande verksamhetsutövare samt Europeiska gemenskapens kommission och övriga medlemsländer i Europeiska unionen omedelbart efter att statsrådet har fattat beslut i saken. Dessutom offentliggör ministeriet den nationella fördelningsplanen elektroniskt och bereder verksamhetsutövarna och allmänheten möjlighet att föra fram åsikter.

37 §

Beslut om beviljande av utsläppsrätter

Statsrådet fattar beslut om beviljande av utsläppsrätter sedan Europeiska gemenskapernas kommission har behandlat förslaget till nationell fördelningsplan. Statsrådets beslut skall fattas minst 12 månader innan utsläppshandelsperioden inleds.

Statsrådets beslut om utsläppshandelsperioden 2005—2007 skall fattas så snart som möjligt sedan den tidsfrist som avses i 33 § 4 mom. och som har reserverats för ansökan om utsläppsrätter har gått ut och kommissionen har behandlat förslaget till nationell fördelningsplan.

Det beslut som avses i 1 och 2 mom. baserar sig på grunder som är förenliga med 15—27, 29 och 30 § samt på det nationella förslaget som avses i 35 § och de ändringar som gjorts i det utgående från behandlingen i Europeiska gemenskapernas kommission.

38 §

Innehållet i beslutet om beviljande av utsläppsrätter

Av beslutet om beviljande av utsläppsrätter skall framgå

- 1) de faktorer som avses ovan i 35 § 1—5, 7 och 8 punkten justerade,
- 2) de eventuella ändringar som Europeiska gemenskapernas kommission har föreslagit i det nationella förslaget,
- 3) anläggningarna samt de utsläppsrätter som skall beviljas dem jämte motiveringar.

39 §

Delgivning av och information om beslutet om beviljande av utsläppsrätter

Beslutet om beviljande av utsläppsrätter

skall delges de verksamhetsutövare som beslutet gäller samt tillställas utsläppshandelsmyndigheten.

Handels- och industriministeriet offentliggör beslutet elektroniskt.

40 §

Ansökan om beviljande av utsläppsrätter till en ny deltagare

En ny deltagare skall ansöka om utsläppsrätter genom en ansökan som ställs till statsrådet. Ansökan skall lämnas in till statsrådet tidigast 12 och senast 6 månader före den tidpunkt från vilken den nya deltagaren skall börja använda de utsläppsrätter ansökan gäller.

I ansökan skall följande uppgifter anges:

- 1) en utredning av den nya anläggningen och verksamheten i den eller av en ändring av anläggningen,
- 2) tidpunkten då anläggningen eller ändringen av den tas i kommersiellt bruk samt
- 3) övriga uppgifter som behövs för beräkning av antalet utsläppsrätter.

Närmare bestämmelser om uppgifternas innehåll meddelas genom förordning av statsrådet.

41 §

Beslut om beviljande av utsläppsrätter för en ny deltagare

En ny deltagare beviljas utsläppsrätter av statsrådet. Av beslutet skall framgå det maximala antalet utsläppsrätter som har beviljats den nya deltagaren och motiveringar till detta. Utsläppsrätter beviljas för den resterande utsläppsperioden från början av den månad som följer på den då anläggningen eller ändringen av anläggningen enligt verksamhetsutövarens anmälan har tagits i kommersiellt bruk. Fördröjs det kommersiella ibruktageandet från den tidpunkt som meddelas i verksamhetsutövarens ansökan, registrerar utsläppshandelsmyndigheten utsläppsrätter på verksamhetsutövarens konto för ifrågavarande anläggning i det nationella registret

endast till det antal som motsvarar de utsläppsrätter som skall beräknas för tiden mellan ingången av den månad som följer på det faktiska ibruktagandet och utgången av utsläppshandelsperioden. Av statsrådets beslut skall också framgå vilken del av det totala antalet utsläppsrätter som årligen skall bokföras på det konto i det nationella registret som gäller verksamhetsutövarens ifrågavarande anläggning.

En förutsättning för att utsläppsrätterna skall beviljas är att anläggningen har beviljats tillstånd till utsläpp av växthusgaser eller att tillståndet har ändrats eller justerats till följd av en ändring av anläggningen.

Beslutet skall delges verksamhetsutövaren samt tillställas utsläppshandelsmyndigheten. Handels- och industriministeriet offentliggör beslutet elektroniskt.

5 kap.

Register

42 §

Upprättande och förande av ett register

Utsläppshandelsmyndigheten för det nationella registret i syfte att säkerställa att årsregistreringen, innehavet, överlåtelsen och annulleringen av utsläppsrätter bokförs noggrant på kontot. Utsläppshandelsmyndigheten kan på en utomstående överlåta uppgifter som anknyter till förandet av det nationella registret.

Registret är också nationellt register för bokföring av utsläppsenheter enligt Kyoto-protokollet. Bestämmelser om ibruktagandet av denna del av registret meddelas separat.

43 §

Det nationella registrets kontakt med kommissionens centralregister

Det nationella registret står i kontakt med Europeiska gemenskapernas kommissions centralregister som med hjälp av en oberoende transaktionsförteckning genomför auto-

matiska kontroller av varje transaktion i registret för att se till att årsregistreringen, överlåtelsen och annulleringen av utsläppsrätter sker i enlighet med bestämmelserna.

De nationella registren och Europeiska gemenskapernas kommissions centralregister består av elektroniska databaser som innehåller gemensamma uppgifter med hjälp av vilka årsregistreringen, innehavet, överlåtelsen och annulleringen av utsläppsrätter bevakas och det kan säkerställas att överlåtelseerna inte är oförenliga med skyldigheter enligt Kyotoprotokollet.

44 §

De krav som gäller registret och bokföring av utsläppsenheter på kontot

I fråga om införandet i registret av årsregistreringen, innehavet, överlåtelsen och annulleringen av utsläppsrätter samt allmänhetens rätt att bekanta sig med de uppgifter som ingår i registret och uppgiftssekretessen gäller det som bestäms i den förordning som Europeiska gemenskapernas kommission har meddelat med stöd av artikel 19 i utsläppshandelsdirektivet, nedan kommissionens registerförordning. Genom förordning av statsrådet kan vid behov bestämmas om genomförandet av kommissionens registerförordning.

45 §

Innehav och överlåtelse av utsläppsrätter

En fysisk eller juridisk person kan inneha utsläppsrätter. I registret bokförs på separata konton varje sådan persons utsläppsrätter, på vars konto utsläppsrätterna årligen registreras eller till vilken sådana överläts.

Utsläppsrätter kan överlåtas mellan personer inom gemenskapen. Utsläppsrätterna kan överlåtas mellan personer inom Europeiska gemenskapen och personer i tredje länder, om utsläppsrätter i enlighet med utsläppshandelsystemen i tredje länder har erkänts stämma överens med det förfarande som avses i artikel 25 i utsläppshandelsdirektivet.

6 kap.

**Registrering, överlämnande och annullering
av utsläppsrätter samt deras giltighet**

46 §

Årlig registrering av utsläppsrätter

Årligen senast den 28 februari registrerar utsläppshandelsmyndigheten det antal utsläppsrätter som stämmer överens med beslutet om beviljande av utsläppsrätter för en anläggning på utsläppstillståndshavarens konto för ifrågavarande anläggning i det nationella registret.

En förutsättning för att utsläppsrätter skall få registreras är att anläggningen har ett giltigt tillstånd för utsläpp av växthusgaser.

Återkallar utsläppshandelsmyndigheten tillståndet för utsläpp av växthusgaser för en anläggning, får utsläppshandelsmyndigheten inte sedan tillståndet har återkallats registrera de utsläppsrätter som avses i 1 mom. och som årligen skall registreras på kontot för utsläppstillståndshavarens anläggning i fråga.

47 §

Registrering av utsläppsrätter på en ny deltagare

Utsläppshandelsmyndigheten registrerar årligen senast den 28 februari det antal utsläppsrätter som stämmer överens med beslutet om beviljande av utsläppsrätter på en ny deltagares konto i registret. Uppfylls förutsättningarna för registrering enligt 2 mom. efter denna tidpunkt, skall utsläppshandelsmyndigheten göra en registrering omedelbart sedan förutsättningarna för registreringen har uppfyllts.

En förutsättning för att utsläppsrätter skall få registreras är att tillstånd för utsläpp av växthusgaser har beviljats anläggningen eller att tillståndet till följd av en ändring av anläggningen har ändrats och att anläggningen eller ändringen av den har tagits i kommersiellt bruk. Verksamhetsutövaren skall informera utsläppsmyndigheten om det kommersiella ibruktagandet.

48 §

*Registrering av utsläppsrätter när
verksamhetsutövaren byts*

När verksamhetsutövaren i en anläggning byts, registreras de utsläppsrätter som stämmer överens med det beslut som avses i 37 eller 41 § och som årligen skall registreras på den nya verksamhetsutövarens konto för ifrågavarande anläggning i registret från den tidpunkt då den nya verksamhetsutövaren har antecknats i tillståndet för utsläpp av växthusgaser i enlighet med 12 § 1 mom.

Alla utsläppsrätter, som är förenliga med det beslut som avses i 37 eller 41 § och som skall registreras årligen, registreras på den tidigare verksamhetsutövarens konto för ifrågavarande anläggning i registret, om endast en del av verksamheten i en eller flera anläggningar som ingår i samma tillstånd för utsläpp av växthusgaser övergår på en ny verksamhetsutövare. Den nya och den tidigare verksamhetsutövaren kan dock komma överens om att en del av utsläppsrätterna registreras på kontot för den nya verksamhetsutövarens anläggning, sedan den nya verksamhetsutövaren har beviljats tillstånd för utsläpp av växthusgaser i fråga om den överlåtna verksamheten. Ett skriftligt avtal om detta skall tillställas utsläppshandelsmyndigheten.

49 §

*Skyldighet att överlämna utsläppsrätter och
utsläppsrätternas giltighet*

Det antal utsläppsrätter som motsvarar de utsläpp som varje anläggning har gett upphov till under föregående kalenderår och som har kontrollerats i enlighet med 7 kap. skall verksamhetsutövaren årligen senast den 30 april överlämna till det register som avses i 42 §.

Verksamhetsutövaren kan uppfylla sin skyldighet enligt 1 mom. genom att överlämna de utsläppsrätter som den behöriga myndigheten i Finland eller i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har beviljat eller utsläppsrätter som har beviljats i tredje land, om utsläpps-

rätterna i tredje land har erkänts i enlighet med artikel 25 i utsläppshandelsdirektivet.

Utsläppsätterna är i kraft för fullgörande av skyldigheterna under den utsläppsperiod för vilken de har beviljats med ett beslut enligt 37 eller 41 § eller ett motsvarande beslut i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

50 §

Annullering av utsläppsätter

Utsläppshandelsmyndigheten annullerar utsläppsätter som har överlämnats i enlighet med 49 § 1 mom. omedelbart efter överlämnandet.

En fysisk eller juridisk person, på vars konto i registret utsläppsätter finns, kan skriftligen be att utsläppshandelsmyndigheten skall annullera dem. Utsläppshandelsmyndigheten skall utan dröjsmål annullera utsläppsätterna.

Utsläppshandelsmyndigheten skall fyra månader efter att varje utsläppshandelsperiod har gått ut annullera de för respektive utsläppshandelsperiod beviljade och registrerade utsläppsätter, vilka inte har överlämnats och annullerats i enlighet med 1 eller 2 mom.

51 §

Ersättande av annullerade utsläppsätter

Utsläppshandelsmyndigheten skall registrera utsläppsätter på vederbörande konto i registret för utsläppshandelsperioden 2013—2017 och därpå följande utsläppshandelsperioder för att ersätta de utsläppsätter som fanns på kontot från föregående utsläppshandelsperiod och som annullerats i enlighet med 50 § 3 mom.

7 kap.

Övervakning, anmälan och kontroll av utsläpp

52 §

Övervakning av, rapport om och kontroll av utsläpp

Verksamhetsutövaren skall samstämmt,

tillförlitligt och exakt övervaka de av sina utsläpp som faller inom lagens tillämpningsområde och göra en rapport över dem för varje kalenderår i enlighet med denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt de villkor som har ställts i tillståndet för utsläpp av växthusgaser.

Verksamhetsutövaren skall sörja för att utsläppsrapporten kontrolleras samt för att rapporten under varje kalenderår och kontrollörens utlåtande om den tillställs utsläppshandelsmyndigheten senast den 31 mars följande år.

Föremål för kontrollen är övervakningssystemets tillförlitlighet, trovärdighet och exakthet samt de anmälda utsläppstalen och utsläppsuppgifterna.

53 §

Kontrollör som skall användas

Verksamhetsutövaren skall vid kontrollen av utsläppsrapporten använda en kontrollör som har godkänts i Finland med stöd av denna lag eller en kontrollör som har godkänts vid genomförandet av utsläppshandelsdirektivet i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Har kontrollören inte godkänts i Finland, skall verksamhetsutövaren påvisa att kontrollören har godkänts i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

54 §

Kontrollörens utlåtande

Kontrollören utarbetar ett utlåtande över utsläppsrapporten, där det konstateras om utsläppsrapporten är tillfredsställande eller inte. Av utlåtandet skall framgå de faktorer som är väsentliga med tanke på kontrollen. Utsläppsrapporten kan anses tillfredsställande, om den har gjorts upp i enlighet med 52 § 1 mom. och de totala utsläppen enligt kontrollörens åsikt inte har meddelats väsentligt felaktigt.

55 §

Godkännande av kontrollören

Utsläppshandelsmyndigheten godkänner

de kontrollörer som hör till tillämpningsområdet för denna lag. En förutsättning för att en kontrollör skall godkännas är att

1) kontrollören funktionellt och ekonomiskt är oberoende,

2) kontrollören till sitt förfogande har tillräckligt med yrkesskicklig och opartisk personal,

3) kontrollören har kunskaper att tillämpa de bestämmelser och standarder som gäller utsläppshandeln samt de riktlinjer som Europeiska gemenskapernas kommission har utfärdat med stöd av utsläppshandelsdirektivet,

4) kontrollören känner till varje utsläppskälla för verksamheterna på sitt behörighetsområde och i synnerhet hur de uppgifter uppkommer som gäller insamling, mätning, beräkning och rapportering av talen,

5) kontrollören har den utrustning samt de instrument och system som verksamheten förutsätter,

6) kontrollören har tillräckliga ekonomiska resurser för att organisera verksamheten på adekvat sätt samt för att täcka eventuellt skadeståndsansvar samt

7) kontrollören är en i Finland registrerad juridisk person eller en del av en sådan juridisk person.

I beslutet om godkännande fastställs kontrollörens behörighetsområde och ställs vid behov också andra villkor som gäller verksamheten, genom vilka säkerställs att uppgifterna sköts korrekt.

Kontrollören skall genom en tillförlitlig utomstående bedömning kunna påvisa att denne uppfyller kraven i 1 mom. 1—6 punkten.

56 §

Kontrollörens anmälningsskyldighet

Kontrollören skall till utsläppshandelsmyndigheten anmäla alla sådana förändringar i sin verksamhet som kan inverka på förutsättningarna att godkänna kontrollören.

57 §

Återkallande av godkännandet av en kontrollör

Uppfyller en kontrollör inte kraven enligt

55 § eller verkar denne väsentligt i strid med bestämmelserna eller villkoren i beslutet om godkännande, skall utsläppshandelsmyndigheten uppmana kontrollören att korrigera sin verksamhet inom en utsatt tid. Utsläppshandelsmyndigheten kan återkalla ett godkännande, om kontrollören inte inom utsatt tid har fått sin verksamhet att stämma överens med bestämmelserna eller tillståndsvillkoren.

58 §

Utförandet av kontrolluppgifterna

Kontrollören skall utföra sin uppgift med yrkesskicklighet och eftersträva god praxis samt beakta de bestämmelser och rekommendationer som gäller kontrollören. Kontrollören kan i kontrolluppgiften använda sig av utomstående personer. Kontrollören svarar också för de personers verksamhet som har bistått denne.

Kontrollören skall följa utvecklingen i fråga om de bestämmelser och standarder som gäller utsläppshandeln. Kontrollören skall samarbeta med andra kontrollörer på det sätt som är nödvändigt för att säkerställa enhetliga verksamhetssätt.

Kontrollören skall vid skötseln av offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag följa det som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), förvaltningslagen (434/2003) och språklagen (423/2003).

59 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om övervakningen av utsläpp, om den rapport som skall utarbetas om utsläppen, om kontrollörens utlåtande, förfarandet för godkännande av kontrollören, bedömningen av förutsättningarna för godkännande och om utförandet av kontrolluppgifterna utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet.

8 kap.

Tillsyn och påföljder

60 §

Styrning och uppföljning

Handels- och industriministeriet sörjer för den allmänna styrningen och uppföljningen av verkställandet av lagen.

Utsläppshandelsmyndigheten har till uppgift att övervaka att denna lag och de bestämmelser som meddelats med stöd av den följs.

61 §

Insyns- och granskningsrätt

Utan hinder av den sekretess som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har utsläppshandelsmyndigheten rätt att från det datasystem för miljövårdsinformation som avses i 27 § i miljöskyddslagen och av verksamhetsutövarna få de uppgifter som är nödvändiga för övervakningen och verkställandet av denna lag.

Utan hinder av den sekretess som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har handels- och industriministeriet rätt att få nödvändiga uppgifter om fördelningen av utsläppsrätterna från det datasystem för miljövårdsinformation som avses i 27 § i miljöskyddslagen och av verksamhetsutövarna.

För övervakning av att bestämmelserna i denna lag och de som meddelats med stöd av den följs har utsläppshandelsmyndigheten rätt att utföra granskning i de lokaliteter som verksamhetsutövaren besitter och som inte omfattas av hemfriden. Verksamhetsutövaren skall på yrkande av den myndighet som utför granskningen förete de handlingar och registreringar i datasystemet samt ordna tillträde till anordningar och utrustning som kan ha betydelse vid övervakningen av att denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs. Den tjänsteman som utför granskningen har rätt att gratis ta kopior av

de handlingar som skall granskas och utskrifter av de registreringar som finns i datasystemet.

62 §

Avgift för överskriden utsläppsrätt

Utsläppshandelsmyndigheten skall ålägga verksamhetsutövaren att till staten betala en avgift för överskriden utsläppsrätt, om verksamhetsutövaren inte senast den 30 april överlämnar ett antal utsläppsrätter som motsvarar utsläppen under föregående kalenderår.

Beloppet för överskridningsavgiften är 100 euro per ton koldioxidekvivalenter, för vilket utsläppsrätter inte har överlämnats. Under utsläppshandelsperioden 2005—2007 är överskridningsavgiften dock 40 euro per ton koldioxidekvivalenter.

Utsläppshandelsmyndigheten kan tills vidare låta bli att besluta om en överskridningsavgift, om verksamhetsutövaren har ansökt om rättelse av kontrollörens utlåtande eller ändring har sökts i ett beslut som kontrollören har fattat med anledning av ett rättelseyrkande. Utsläppshandelsmyndigheten kan likaså låta bli att fatta beslut, om verksamhetsutövaren har ansökt om extra utsläppsrätter till följd av force majeure och ärendet ännu inte har avgjorts. Överskridningsavgiften skall fastställas när det antal utsläppsrätter som verksamhetsutövaren är skyldig att överlämna har avgjorts på ett sätt som har vunnit laga kraft.

63 §

Verkställande av överskridningsavgiften

En överskridningsavgift verkställs utan dom eller beslut med iakttagande av det som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Verkställandet av överskridningsavgiften sköts av rättsregistercentralen.

Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas närmare om anmälningsskyldighet mellan myndigheterna gällande överskridningsavgiften, återbetalning av överskridningsavgiften samt om andra motsvarande faktorer som är nödvändiga med tanke på verkställandet av avgiften.

64 §

Övriga påföljder som gäller försummelse av överlämnandet av utsläppsrätter

Verksamhetsutövaren skall överlämna ett antal utsläppsrätter som motsvarar de utsläpp som avses i 62 § 1 och 2 mom. och som överskrider de överlämnade utsläppsrätterna. Överlämnandet skall göras senast i samband med att utsläppsrätterna för följande år överlämnas. Vid överlämnandet och annullering av en utsläppsrätt följs vad som bestäms i 49 och 50 §.

Utsläppshandelsmyndigheten offentliggör årligen uppgifter om de verksamhetsutövare, som inte har överlämnat utsläppsrätter i enlighet med 49 § 1 mom.

65 §

Förbud att överlåta utsläppsrätter

Utsläppshandelsmyndigheten skall förbjuda en verksamhetsutövare att överlåta utsläppsrätter, om verksamhetsutövaren inte senast den 31 mars har lämnat in en rapport över föregående års utsläpp, vilken har kontrollerats och konstaterats vara tillfredsställande. Förbudet gäller en enskild anläggning. Förbudet gäller tills vidare, till dess en rapport som har kontrollerats i enlighet med 54 § har lämnats in till utsläppshandelsmyndigheten.

66 §

Administrativt tvång

Utsläppshandelsmyndigheten kan ålägga den som bryter mot denna lag eller mot en bestämmelse som utfärdats med stöd av den att rätta till sin försummelse eller annars uppfylla sin skyldighet. Denna skyldighet kan förenas med vite eller hot om att verksamheten avbryts helt eller delvis eller att en åtgärd som lämnats ogjord utförs på den försumliges bekostnad.

På vite, hot om avbrott och hot om att låta utföra åtgärden tillämpas vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

67 §

Utsläppshandelsförseelse

Den som avsiktligt eller av grov oaktsamhet

1) försummar att ansöka om tillstånd för utsläpp av växthusgaser, vilket avses i 7 §,

2) försummar att göra anmälan enligt 11—13 § eller anmäler felaktiga uppgifter,

3) försummar att lämna in de uppgifter som avses i 33 § 1 mom. eller lämnar in felaktiga uppgifter för förslaget till nationell fördelningsplan eller beslutet om beviljande av utsläppsrätter, eller

4) försummar att förete de handlingar och registreringar som avses i 61 § 3 mom.

skall, om inte strängare straff föreskrivs för gärningen i någon annan lag, för *utsläppshandelsförseelse* dömas till böter.

Den som bryter mot ett förbud eller åläggande som har fastställts med stöd av denna lag och förenats med vite, skall inte dömas till straff för samma gärning.

68 §

Utsläppshandelsmyndighetens avgifter

Utsläppshandelsmyndigheten har rätt att ta ut en avgift för behandling av ett tillstånd, en anmälan, ett godkännande eller ett annat ärende enligt lagen. Utsläppshandelsmyndigheten har dessutom rätt att ta ut en avgift för uppgifter som gäller skötseln av kontona i det nationella registret.

Närmare bestämmelser om utsläppshandelsmyndighetens avgiftsbelagda prestationer och om de avgifter som skall tas ut för dem meddelas genom förordning av handels- och industriministeriet med iakttagande av vad som bestäms i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

9 kap.

Ändringssökande och verkställandet av beslut

69 §

Ändringssökande i ett beslut av utsläppshandelsmyndigheten

Ändring i ett beslut som utsläppshandels-

myndigheten har meddelat med stöd av denna lag söks genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ett beslut som utsläppshandelsmyndigheten med stöd av 13 § 2 och 3 mom. har fattat om återkallande av ett tillstånd skall trots att ändring har sökts följas i fråga om förbudet enligt 46 § 3 mom. att registrera utsläppsrätter, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Ett förbud mot överlåtelse av utsläppsrätter som utsläppshandelsmyndigheten har meddelat med stöd av 65 § skall följas trots att ändring har sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

I en avgift som utsläppshandelsmyndigheten har fastställt för en offentligrättslig prestation söks ändring på det sätt som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

70 §

Ändringssökande i ett beslut av en kontrollör

Rättelse i kontrollörens utlåtande får sökas hos kontrollören inom 14 dagar från det sökanden delgivits utlåtandet. Till ett utlåtande skall fogas anvisningar om rättelseyrkande.

I det beslut som kontrollören har meddelat i ett rättelseförfarande får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

71 §

Ändringssökande i ett beslut av statsrådet

I ett beslut om beviljande av utsläppsrätter som statsrådet har fattat med stöd av 37 §, i

Nådendal den 30 juli 2004

ett beslut om beviljande av utsläppsrätter till nya deltagare som statsrådet fattat med stöd av 41 § samt i ett beslut om extra utsläppsrätter som statsrådet fattat i enlighet med 31 § söks ändring genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen. I ett beslut av statsrådet får ändring inte sökas till den del beslutet gäller det totala antalet utsläppsrätter eller den andel som reserverats för nya deltagare.

Högsta förvaltningsdomstolen skall behandla besvären skyndsamt.

Ett beslut av statsrådet skall följas trots att ändring har sökts. De befogenheter att avbryta eller förbjuda verkställandet eller annars bestämma om verkställandet som med stöd av förvaltningsprocesslagen ankommer på fullföljdsdomstolen tillämpas inte på verkställandet av beslutet.

10 kap.

Ikraftträdande

72 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 4 augusti 2004, men följande lagrums ikraftträdande bestäms genom förordning av statsrådet:

- 1) 1 §, 6 § 3 punkten,
- 2) 31, 37—41 och 45—51 §,
- 3) 62—65 § samt
- 4) 69 § 2 och 3 mom. och 71 §.

På beredningen av förslaget till nationell fördelningsplan för utsläppshandelsperioden 2005—2007 tillämpas förvaltningslagens bestämmelser om utredning av ärenden och hörande av parter.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Seppo Kääriäinen*

Nr 684

L a g

om ändring av 43 § i miljöskyddslagen

Given i Nådendal den 30 juli 2004

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 43 § i miljöskyddslagen (86/2000) av den 4 februari 2000, sådan den lyder delvis
i lagarna 506/2002 och 944/2002, ett nytt 5 mom. som följer:

43 §

Tillståndsvillkor om hindrande av förorening

Hör verksamheten till tillämpningsområdet
för lagen om utsläppshandel (683/2004), får
i tillståndet inte meddelas utsläppsgränsvär-

den för de växthusgasutsläpp som avses i 2 §
lagen om utsläppshandel, om dessa inte är
nödvändiga för att garantera att betydande
lokal förorening inte orsakas.

Denna lag träder i kraft den 4 augusti 2004.

Nådendal den 30 juli 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Seppo Kääriäinen

RP 49/2004
EkUB 14/2004
RSv 113/2004

Europaparlamentets och rådets direktiv: 2003/87/EG; EGT nr L 275, 25.10.2003, s. 32

Nr 685

L a g**om ändring av 1 § i lagen om Energimarknadsverket**

Given i Nådendal den 30 juli 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 februari 2000 om Energimarknadsverket (507/2000) 1 § 2 mom.
som följer:

1 §

Uppgifter

— — — — —
Energimarknadsverket har till uppgift att främja verksamheten på elmarknaden och naturgasmarknaden samt att övervaka att bestämmelserna i lagen om utsläppshandel (683/2004) följs. Ämbetsverket sköter de

myndighetsuppgifter som anges i elmarknadslagen (386/1995), naturgasmarknadslagen (508/2000), lagen om certifiering och angivande av elens ursprung (1129/2003) samt lagen om utsläppshandel och bestäms med stöd av dem.
— — — — —

—————
Denna lag träder i kraft den 4 augusti 2004.

Nådendal den 30 juli 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Seppo Kääriäinen*

RP 49/2004
EkUB 14/2004
RSv 113/2004

Europaparlamentets och rådets direktiv: 2003/87/EG; EGT nr L 275, 25.10.2003, s. 32

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 683—685, 3 ark